

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 26.9.2008 г.
СОМ(2008) 586 окончателен

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА
ОТНОСНО СУБСИДИАРНОСТТА И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТТА

(15-ти доклад относно „по-доброто законотворчество“, 2007 г.)

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА

ОТНОСНО СУБСИДИАРНОСТТА И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТТА

(15-ти доклад относно „по-доброто законотворчество“, 2007 г.)

1. Въведение

Настоящият доклад е петнадесетият по ред годишен преглед на прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност, който Комисията представя на Европейския съвет и Европейския парламент в съответствие с протокола, приложен към Договора за създаване на Европейската общност. За разлика от прегледите за предходните три години този текст не застъпва по-обширната проблематика, свързана с подобряване на регулаторната среда, тъй като тези въпроси са засегнати във Втория стратегически преглед на програмата „По-добро регулиране в ЕС“¹.

Прегледът обръща специално внимание на две развойни тенденции през 2007 г., които оказват влияние върху прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност. Първо, това е създаването на комитета по оценка на въздействието, благодарение на който се задълбочиха анализът и контролът по отношение на субсидиарността и пропорционалността в оценките на въздействието, изготвяни от Комисията. И второ, споразумението за нов договор, който, ако бъде ратифициран, би отредил важна нова роля на националните парламенти в оценяване прилагането на двата принципа.

2. Правната и институционалната рамка

2.1 Принципите на субсидиарност и пропорционалност

Общите определения за субсидиарност и пропорционалност се съдържат в параграфи 2 и 3 на член 5 от Договора за създаване на Европейската общност (ДЕО). Протокол № 30 към Договора разглежда по-подробно как следва да се прилагат двата принципа.

Субсидиарността е водещ принцип за разграничаване на отговорностите на държавите-членки и на ЕО, т.е. за отговор на въпроса „кой трябва да предприеме действия“. Ако Общността разполага с изключителни компетенции в дадена област, отговорът е еднозначен и принципът на субсидиарност не се прилага. Ако Общността и държавите-членки си поделят компетенциите, принципът ясно постановява да се даде предимство на децентрализирането. Общността следва да предприеме действия, само ако целите не могат да бъдат достатъчно добре постигнати от държавите-членки (тест за необходимост) и ако тези цели могат да бъдат по-успешно осъществени от Общността (тест за т.нар. „добавена стойност“ или сравнителна ефективност).

¹ COM(2008) 32, 30.1.2008 г.

Субсидиарността е динамична концепция, чиито оценки се развиват във времето. Благодарение на нея Общността може да разширява, в рамките на своите правомощия, обхвата на действията си, когато обстоятелствата го налагат, и обратно – да ги ограничава или прекратява, когато те вече не могат да преминат успешно теста за субсидиарност².

Пропорционалността е водещ принцип за определяне на начина, по който Съюзът следва да упражни изключителните и съвместните си компетенции (т.е. въпросът е за *формата и естеството на действията на ЕС*). Член 5 от ДЕО и протоколът постановяват, че действията на Общността не могат да надхвърлят необходимото за постигане на целите на Договора. Всяко решение трябва да предпочете най-невзискателния вариант.

2.2 Ред и условия за прилагането, възможности за коментари, последващ контрол

При упражняване на правомощията си всички институции на Съюза трябва да спазват и двата принципа. В протокола и в междуинституционалното споразумение относно субсидиарността от 1993 г.³ са предвидени конкретни задължения. Някои от ключовите елементи се обобщават тук, докато промените, които би внесъл Договорът от Лисабон, са разгледани в раздел 4.1.

Комисията трябва: да извършва широки консултации, преди да внесе законодателни предложения; да аргументира в обяснителния меморандум на всяко законодателно предложение заключението, че предложението спазва принципите на субсидиарност и пропорционалност и да отчита задълженията, които се пораждаат за Общността, националните правителства, местните власти, икономическите оператори и гражданите. Както се обяснява в раздел 3.1, благодарение на системата на Комисията за оценка на въздействието всички по-важни предложения се анализират строго от гледна точка на субсидиарността и пропорционалността.

Европейският парламент и Съветът трябва да обосноват от гледна точка на субсидиарността внесени от тях изменения, в случай че те засягат обхвата на действието, което Общността следва да предприеме⁴. Ако се прилага процедурата за консултиране или сътрудничество, Съветът трябва да уведоми Парламента в обосновка за становището си относно прилагането на принципите за субсидиарност и пропорционалност⁵.

Европейският икономически и социален комитет и Комитетът на регионите изразяват становищата си в процеса на консултиране или по собствена инициатива. Конференцията на националните парламентарни органи, специализирани по въпросите на Европейския съюз (COSAC), също може да даде мнение за прилагането на принципа на субсидиарност⁶.

² Член 3 от Протокола

³ Прието на 17.11.1993 г., ОВ С 329, 6.12.1993 г., стр. 132.

⁴ Раздел 2, точка 3 от Междуинституционалното споразумение относно субсидиарността от 1993 г.

⁵ Член 12 от Протокола.

⁶ Точка 6 от Протокола за ролята на националните парламенти в Европейския съюз, Договор от Амстердам.

От септември 2006 г. Комисията представя на вниманието на националните парламенти нови законодателни предложения, като ги приканва да изразят становище. Въпреки че сферата, която обхваща този обмен, е много по-широка от принципите на субсидиарност и пропорционалност, много от коментарите, получени от националните парламенти, засягат именно тези принципи.

И най-накрая трябва да се отбележи, че Съдът на Европейските общности и Първоинстанционният съд могат да се произнасят по законосъобразността на актовете на институциите по отношение на спазването на принципа на субсидиарност.

3. Прилагане на принципите от Комисията през 2007 г.

3.1 Оценка на въздействието и Комитета по оценка на въздействието

Аспектите на субсидиарността и пропорционалността са част от ежедневната работа на Комисията при разработването на нови инициативи в различните политики, но изготвянето на оценки на въздействието създаде допълнителна перспектива на фокусиран анализ и контрол. Системата на Комисията за оценка на въздействието спомага за вземането на по-информирани решения в хода на целия законодателен процес. Системата подобрява качеството на законодателните предложения, като гарантира, че инициативите се основават на прозрачни данни, принос на заинтересованите страни и на цялостен интегриран анализ на въздействието в икономически, социален и екологичен план, което биха оказали различните варианти за решаването на даден проблем. Анализът от гледна точка на субсидиарността и пропорционалността е ключов елемент в този подход.

Оценката на въздействието вече е неотменна част от оперативните практики и процеса на вземане на решения в Комисията и институцията е твърдо решена да продължи с усъвършенстването на системата. Ключов момент в този процес бе създаването на комитета по оценка на въздействието (КОВ) през ноември 2006 г., чиято цел е независимо да контролира качеството и да помага в изготвянето на оценки на въздействието от службите на Комисията⁷. Становищата на КОВ надлежно се интегрират във вътрешния процес на вземане на решения в Комисията, от етапа на междуведомствената консултация до окончателното приемане на текста от колегиума на комисарите. След приемането на съответната инициатива на Комисията, тези становища са на разположение на другите институции, както и на широката общественост. В становищата си КОВ често препоръчва съществени подобрения в ключови елементи на оценките на въздействието, включително по отношение на субсидиарността и пропорционалността. В раздел 3.2 са представени някои примери⁸.

Въз основа на резултатите от работата на КОВ и на външна оценка на системата за оценка на въздействието Комисията реши да придаде по-оперативен характер на указанията за анализ на субсидиарността и пропорционалността, съдържащи се в преработените Насоки за оценка на въздействието, които се очаква да бъдат приети през втората половина на 2008 г. Насоките ще съдържат изрични въпроси, тясно придържащи се към протокол 30 от Договора за създаване на Европейската общност, на които всяка оценка на въздействието трябва да отговори. В преработените насоки ще се акцентира на схващането, че оценките на въздействието обикновено разглеждат въпроси, които могат да намерят решение чрез действия на ниво ЕС, но в същото време оценките трябва да отчитат факта, че проблемите и мерките за решаването им могат да доведат до различни резултати в отделните държави-членки и региони на Съюза⁹.

Благодарение на тези изменения Комисията ще бъде в състояние да подготвя по-категоричен и прозрачен анализ и обосновка на предложенията си от когато и да е било

⁷ „Разширяване на подкрепата и контрола на качеството на оценките на въздействието на Комисията – комитетът по оценка на въздействието“ SEC(2006) 1457.

⁸ Преглед на първата година от дейността на КОВ е направен в SEC(2008)120, 30.1.2008 г.

⁹ http://ec.europa.eu/governance/impact/key_en.htm

преди това. Това е от особена важност предвид по-голямата роля, която националните парламенти ще играят, ако Договорът от Лисабон влезе в сила.

3.2. Примери за това как Комисията прилага двата принципа

Този раздел илюстрира как в оценките си на въздействието Комисията разглежда предложенията от перспективата на субсидиарността и пропорционалността, като в резултат пренасочва или изоставя някои предложения.

През 2007 г. две предложения в сферата на дружественото право бяха изоставени въз основа на анализа в оценките на въздействието. Първото предложение беше относно евентуална препоръка за съотношението между капитал и контрол в дружествата, чиито акции се търгуват на борсата. Оценката на въздействието заключи, че по отношение на пропорционалността остава неясно дали една директива или препоръка би била най-необременителният вариант за намаляване на риска от лично облагодетелстване на вътрешни лица във всички държави-членки на ЕС. Оценката стигна до заключението, че съчетанието на пазарни сили, нормативни инициативи на държавите-членки и съществуваща правна рамка на Общността е достатъчно и че в отсъствието на емпирични данни за наличие и степен на ощетяване на акционери, приемането на допълнителни мерки би могло да създаде риск от налагане на значителни разходи на емитентите и от контролиране на акционерите, което не би било балансирано от съответни ползи¹⁰.

Вторият текст в областта на дружественото право бе предложение за директива относно трансграничното преместване на седалище на дружество. Оценката на въздействието заключи, че все още не са известни резултатите от прилагането на съществуващото законодателство за трансграничната мобилност (директивата за трансграничните сливания) и че въпросът за трансграничното преместване на седалище може да бъде изяснен в близко бъдеще от Съда на Европейските общности. В резултат на това оценката стигна до заключението, че евентуална директива не би била пропорционална ответна мярка за проблема и че би било по-уместно да се изчака цялостната оценка на резултатите от текущите процеси, когато ще може и по-добре да бъде дефинирана нуждата от действие на ниво ЕС и обхвата му¹¹.

Редица инициативи бяха коригирани съществено след анализ и контрол от страна на комитета по оценка на въздействието. Например в инициативата за качеството на образованието на преподавателите¹² бе внесена много повече яснота относно възможната спомагателна роля на инициативите на ЕС в светлината на компетенциите на държавите-членки. По подобен начин при плана за действие за ефективна консулска защита в трети страни¹³ необходимостта от действие на ниво ЕС бе внимателно преразгледана и бе предложен по-скромен подход.

Предложението за директива за трансгранично привеждане в действие на санкции в сферата на пътната безопасност в началото се състоеше от две отделни части: първата имаше за цел създаването на ефикасна трансгранична правоприлагаща система, която да гарантира, че всички нарушения на ограниченията на скоростта, извършени в

¹⁰ SEC(2007) 1705.

¹¹ SEC(2007) 1707.

¹² COM(2007) 392

¹³ COM(2007) 767

държава-членка от водачи от друга държава-членка, могат да бъдат санкционирани; с втората част националните правоприлагащи практики в областта на пътната безопасност трябваше да бъдат приведени в съответствие с определени изисквания по отношение на броя на извършваните проверки и санкционирането на регистрираните нарушения. В становището си относно проекта на оценката на въздействието КОВ поиска двете части да бъдат ясно разграничени и всяка част да се оцени отделно по отношение на т.нар. „добавена стойност“ на действие на ЕС, пропорционалност и субсидиарност. През март 2008 г. Комисията прие предложение, застъпващо само първата част на първоначалния проект, след като се отказа от частта за изискванията към националните правоприлагащи системи¹⁴.

¹⁴ COM(2008) 151

4. Прилагане на принципите от други участници

4.1. Националните парламенти

Ако бъде ратифициран, Договорът от Лисабон ще доведе до ред промени в ролята, която националните парламенти имат в законотворчеството на ЕС¹⁵. Една от най-важните новости е въвеждането на предварителен политически контрол и последващ съдебен контрол върху спазването на принципа на субсидиарност. Упражняването на предварителен политически контрол се гарантира с въвеждането на механизъм за ранно предупреждение. Благодарение на този механизъм, когато сметат, че европейско законодателно предложение не спазва принципа за субсидиарност, националните парламенти ще могат да изпратят мотивирани становища¹⁶. Националните парламенти ще бъдат информирани системно за всички законодателни предложения и, освен в надлежно обосновани неотложни случаи, ще разполагат с осем седмици, за да оповестят становището си¹⁷. В зависимост от броя на получените отговори от националните парламенти договорът предвижда два варианта – т.нар. „жълт картон“ и „оранжев картон“, които водят до преразглеждане и евентуално оттегляне на предложението. Що се отнася до последващия съдебен контрол, договорът съдържа нови разпоредби, съгласно които при съмнение за нарушаване на принципа на субсидиарност националните парламенти и Комитетът на регионите ще могат да отнесат въпроса до Съда на Европейските общности¹⁸.

Следвайки отделна процедура, която в някои отношения прилича на този механизъм за ранно предупреждение, от 2006 г. Комисията предава всички нови инициативи на националните парламенти, като бе създадена и процедура за отговаряне на въпросите, повдигнати от националните парламенти в техните становища¹⁹. До декември 2007 г. в Комисията са получени 166 становища от 25 национални парламента от 19 държави-членки. Становищата се отнасят до 86 текста на Комисията²⁰.

Субсидиарността и пропорционалността са важни теми във въпросите, повдигнати от националните парламенти. Например:

- Германският Бундесрат (долната камара) бе на мнение, че предложението за законова рамка за защитата на почвата²¹ не е съобразено с принципа на субсидиарност, докато френският Сенат изказа становището, че липсва достатъчно информация за разходите, до които биха довели разпоредбите за заразяване на почвата, поради което не може да се провери доколко е спазен принципът за пропорционалност. Както се споменава в раздел 4.2 предложението бе предмет на

¹⁵ Протоколи № 1 and № 2

¹⁶ Това се прилага за: предложения на Комисията, инициативи на група държави-членки (напр. сътрудничество в сферата на наказателното право), инициативи на Европейския парламент, искания на Съда, препоръки на Европейската централна банка и искания на Европейската инвестиционна банка, които целят приемането на европейски законодателни актове.

¹⁷ Член 4 от Протокола за ролята на националните парламенти в Европейския съюз.

¹⁸ Член 8 от Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност „Програма на гражданите – резултати за Европа“, COM(2006) 211.

¹⁹ Приложение 1 съдържа по-подробна информация за становищата.

²⁰ Приложение 1 съдържа по-подробна информация за становищата.

²¹ COM(2006) 232

оживени дискусии във връзка със субсидиарността и пропорционалността в Европейския парламент и в Съвета.

- Френският Сенат и германският Бундесрат изразиха също така съмнения в необходимостта от предложение относно безопасността на пътната инфраструктура²². В Европейския парламент бяха застъпени различни становища: болшинството от депутатите настояваха Комисията да бъде по-амбициозна, докато другите се противопоставиха, аргументирайки се с принципа на субсидиарност.
- Френският Сенат изказа мнение, че Комисията не е обосновала предложението си за реформата на пазара на плодове и зеленчуци²³ от гледна точка на субсидиарността и пропорционалността. В хода на дебата в Съвета Комисията коригира и допълни съображението в текста, така че тези въпроси да присъстват по-категорично.
- По повод зелената книга за тютюна²⁴ датският Folketing и шведският Riksdag поставиха въпроса за субсидиарността и изказаха предпочитанията си проблематиката от зелената книга да се решава на национално равнище.

Трябва да се отбележи, че в рамките на две координирани, ръководени от COSAC, инициативи във връзка със субсидиарността, на които бе даден ход в края на 2006 г., бяха изготвени 35 становища. През 2007 г. COSAC откри нова подобна инициатива, която се съсредоточаваше върху рамковото решение на Съвета относно борбата с тероризма²⁵. Към края на януари 2008 г. от общо 40 парламентарни инстанции 29 участваха в тази инициатива. Инициативата имаше за цел да симулира процедурите, предвидени в Договора от Лисабон, въпреки че в този случай нямаше да бъдат достигнати праговете, изискващи предприемането на действия. Британската Камара на общините бе против предложението, аргументирайки се със субсидиарността, докато германският Бундестаг се противопостави, основавайки се на пропорционалността. Няколко национални парламентарни инстанции счетоха, че аргументите по отношение на субсидиарността са недостатъчни. Всички парламентарни инстанции оспориха „добавената стойност“ на действие на Съюза в сравнение с действия на Съвета на Европа.

4.2 Европейският парламент и Съветът

По ред поводи Европейският парламент и Съветът повдигнаха въпроси, свързани със субсидиарността и пропорционалността.

В обсъждането на *Рамковата директива за морска стратегия* Парламентът внесе изменения на първо четене в предложението на Комисията, въвеждайки по-строго и правнообвързващо задължение за постигане на резултат. Впоследствие някои държави-членки заявиха, че основната цел на директивата, така както бе изменена от Парламента („постигане или поддържане на добро състояние на околната среда в морската среда“) може да породи проблеми по отношение на пропорционалността. Тези държави-членки се опасяваха, че прилагането на рамковата директива може в определени ситуации да доведе до несъразмерни разходи и настояваха за въвеждането

²² COM(2006) 569

²³ COM(2007) 17

²⁴ COM(2007) 27

²⁵ COM(2007) 650

на клауза по този въпрос. На второ четене Европейският парламент постигна споразумение за нова формулировка на целта („[държавите-членки] предприемат необходимите мерки, за да се постигне [...]“ и заяви, че при определени условия държавите-членки не следва да предприемат специални мерки, доколкото разходите биха били несъразмерни, като се отчитат рисковете за морската среда. Някои държави-членки бяха на мнение, че приетата предпазна клауза за разходите сама по себе си е несъразмерно предпазлива, и по тази причина се въздържаха да изразят становището си в Съвета за ненужното отстъпление по този въпрос.

По време на обсъждането в *Съвета на директивата за защита на почвата* през декември 2007 г. бе направен опит да се предвидят повече възможности за гъвкавост на държавите-членки и да се снижат разходите за прилагане на директивата. Въпреки това определени държави-членки продължават да твърдят, че политиката по отношение на почвите е от компетенциите на отделните държави и че предложението не спазва принципите на субсидиарност и пропорционалност. Въпреки че комисията по правни въпроси на Европейския парламент прие становище за отхвърлянето на това предложение въз основа на принципа на субсидиарност, впоследствие Европейският парламент не потвърди курса, зададен с това становище.

Както бе отбелязано в раздел 2.2 Съветът и Европейският парламент трябва да отчитат принципите на субсидиарност и пропорционалност, когато предлагат изменения, засягащи обхвата на действието на Общността. Малкото на брой изменения, които в действителност отчитат тези принципи, са отражение на по-общите трудности пред Европейския парламент и Съвета в оценяването на въздействието на предлагани съществени изменения, особено когато по време на политическите дискусии тези изменения се коригират, обособяват на съставни части или съчетават непосредствено преди гласуване. Прегледът на Общия подход към оценките на въздействието²⁶, който ще бъде извършен през 2008 г., е възможност за Съвета, Европейския парламент и Комисията да обсъдят начините за улесняване на оценката на внасяните изменения.

4.3 Комитетът на регионите

Основавайки се на резултатите от пробни етапи, приключени през 2005 и 2006 г., през март 2007 г. Комитетът на регионите постави началото на интерактивна мрежа за наблюдение на субсидиарността. Мрежата е насочена предимно към местните и регионалните власти, но ЕС и националните институции също са приканени да участват. Мрежата е структурирана посредством интерактивен уебсайт²⁷. Регистрираните участници получават предупреждение по електронна поща, когато се налага да бъде проучен нов политически документ на Комисията от гледна точка на принципа на субсидиарност. Срокът за изпращане на коментари до Комитета на регионите (като се използва стандартен електронен формуляр) е около 6 седмици след обявяване на проучването в мрежата. Освен всичко друго тази електронна платформа ще помогне на Европейската комисия и на Комитета на регионите да изпълняват споразумението си за сътрудничество от ноември 2005 г., съгласно което те следва да определят приоритети, изискващи специални последващи мерки в сферата на субсидиарността и пропорционалността.

4.4 Съдът на Европейските общности

²⁶ Приет съгласно Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 2003 г.

²⁷ <http://subsidiarity.cor.europa.eu>

2007 бе година, през която се потвърди установената съдебна практика по отношение на принципите на субсидиарност и пропорционалност. По две дела Първоинстанционният съд направи интересни коментари под формата на неофициално мнение относно субсидиарността и доразви становищата си относно приложимостта на принципа на пропорционалност в сферата на конкурентното право.

В дело T-374/04 *Германия с/у Комисията*²⁸ Първоинстанционният съд свърза тежестта на доказване, падаща върху Комисията, когато тя упражнява надзорните си правомощия по вторично законодателство, с принципа на субсидиарност. Първоинстанционният съд разгледа оспорваното от Германия решение на Комисията относно националния план на Германия за разпределение на квоти за емисии на парникови газове, с което Комисията отхвърля предложените от Германия правила за коригиране *ex post* в посока намаляване, обосновавайки се че тези правила са в нарушение на Директива 2003/87/ЕО²⁹. Първоинстанционният съд анализира законосъобразността на заключението на Комисията, че Германия е нарушила критериите, предвидени в директивата. В хода на изготвяне на решението си Първоинстанционният съд засегна също и въпроса за разделението на правомощията в тази сфера между Комисията и държавите-членки. Съдът заключи, че при липса на общностни правила, които да предписват ясно и точно формата и средствата, до които държавата-членка трябва да прибегне, за да гарантира ефективността на директиви, Комисията е длъжна да докаже по удовлетворителен правен начин, че способите, използвани от държавите-членки, противоречат на общностното право. Първоинстанционният съд стигна и до заключението, че в област, в която Общността и държавите-членки имат споделени компетенции, Комисията носи тежестта да докаже в каква степен компетенциите на държавата-членка са ограничени. В заключение Съдът постанови, че Комисията не е доказала по удовлетворителен правен начин, че корекциите *ex post* в посока намаляване противоречат на целите на Договора, и въз основа на това отмени съответните части от решението на Комисията.

В делото *Minin с/у Комисията*³⁰ Първоинстанционният съд потвърди обосновката си, изложена в решенията по делата *Yusuf* и *Ayadi*³¹. Съдът недвусмислено постанови, че принципът на субсидиарност не се прилага по отношение на икономически санкции срещу трети страни. Първоинстанционният съд обаче, продължи и заяви, че дори и да се прилага принципът на субсидиарност, е „очевидно, че еднаквото изпълнение в държавите-членки на резолюциите на Съвета за сигурност [...] може да бъде осъществено по-добре на общностно, отколкото на национално равнище“.

В делото *Alrosa*³² Първоинстанционният съд за първи път приложи принципа на пропорционалност в решения по член 9 от Регламент (ЕО) № 1/2003³³ относно изпълнението на правилата за конкуренция. Член 9 е посветен на поетите от предприятия ангажименти, които Комисията е превърнала в задължителни. Делото се съсредоточава върху оповестено до Комисията търговско споразумение между две дружества, опериращи на пазара за производство и доставка на необработени диаманти.

²⁸ Решение от 7.11.2007 г., все още недокладвано.

²⁹ Директива 2003/87/ЕО (ОВ 2003 L 275, стр. 32.) (Търговия с емисии от парникови газове)

³⁰ Дело T-362/04, Решение от 31.1.2007 г., ECR 2007 стр. II-2003

³¹ Дело T-306/01 *Yusuf and Al Barakaat International Foundation v. Council* [2005] ECR 11-3533, параграфи 112-116 и Дело Case T-253/02 *Ayadi v. Council* [2006] ECR II - 2139, параграфи 87-89.

³² T-170/06, Решение от 11.7.2007 г., все още недокладвано.

³³ ОВ 2003 L 1, стр. 1.

Едно от дружествата е поело ангажимент пред Комисията да прекрати всички покупки от другата страна, а Комисията е превърнала този ангажимент в задължителен с решение по член 9. Второто дружество оспорва това решение, обосновавайки се *inter alia* с това, че решението нарушава принципа на пропорционалност, като изтъква, че забраната на всякакви доставки към другата страна е несъразмерна. Първоинстанционният съд потвърди, че въпреки че член 9 не се позовава изрично на пропорционалността, Комисията трябва да спазва този принцип като общ принцип на общностното право. Съдът заключи, че пълната забрана на всички търговски взаимоотношения е нарушение на принципа на пропорционалност, и отмени решението на Комисията³⁴.

5. Заключение

Въз основа на изложения по-горе анализ могат да се направят три общи заключения. На първо място, през 2007 г. всички участници в системата, на национално и европейско равнище, дадоха своя принос в анализа и контрола на предложенията на Комисията, така че да се гарантира тяхното съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност. Данните сочат, че процесът функционира добре. На второ място следва да се отбележи, че процесът на анализиране и контрол се налага като добре установена практика в Комисията, благодарение на укрепването на системата за оценка на въздействието, в националните парламенти и в Комитета на регионите. И накрая може да се заключи, че фактът, че националните парламенти и институциите на ЕС повдигат подобни въпроси, показва, че е налице все по-широк консенсус за практическия смисъл на субсидиарността и пропорционалността. Комисията ще продължи да следи отблизо тези процеси.

³⁴ Следва да се отбележи, че Комисията обжалва съдебното решение.

Приложение 1: Брой на становищата, изпратени от националните парламенти

	Национална парламентарна инстанция	Получени становища
1	FR Sénat	40
2	DE Bundesrat	21
3	UK House of Lords	18
4	SE Riksdag	17
5	PT	13
6	DK Folketing	12
7	CZ (Сенат)	11
8	IE (Съвместна комисия по въпросите на ЕС)	5
9	NL (и двете камари)	3
10	DE Bundestag	3
11	LT Seimas	3
12	FR Assemblée nationale	2
13	BE Sénat	2
14	UK House of Commons	2
15	HU	2
16	LUX	2
17	EE Riigikogu	2
18	CZ (Камара на депутатите)	1
19	IT Camera dei Deputati	1
20	BE Chambre des Représentants	1
21	PL Sejm	1
22	PL (Сенат)	1
23	FI	1
24	SI	1
25	SK	1
	Общо	166